

Sygn. akt I C 937/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Gładysz-Wójcik

Protokolant: Anna Drozd

po rozpoznaniu w dniu 02 października 2014 roku w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa: ***P. N. S. F. I. Z. z siedzibą we W.***

przeciwko E. A.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt: I C 937/14 UZASADNIENIE

Strona powodowa P. N. S. F. I. Z. z siedzibą we W. pozwem wniesionym dnia 17.12.2012 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie zażądała zasądzenia od pozwanej E. A. kwoty 314,72 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17.12.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu tego żądania powód podał, że pozwana zawarła z (...) C.sp. z o.o umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o numerze dłużnika 1. (...), na podstawie której pozwana otrzymała dostęp do usług świadczonych przez (...) C. i zobowiązała się do uiszczania opłat, z którego to zobowiązania nie wywiązała się, w następstwie czego (...) C. sp. z o.o wezwał pozwaną do zapłaty pod rygorem przelania wierzytelności na rzecz (...) S.A. Dalej strona powodowa podała, że mimo tego wezwania pozwana długu nie spłaciła, więc w dniu 31.05.2007 r. (...) C. sp. z o.o zawarł z (...) S.A. umowę przelewu wierzytelności posiadanej wobec pozwanej, a następnie w dniu 8.05.2012 r. (...) S.A. scedował tę wierzytelność na rzecz (...) S.a R.L., który w dniu 25.05.2012 r. zbył dochodzoną wierzytelność na rzecz powoda.

Powód wskazał, iż na kwotę żądania pozwu składają się: kwota należności głównej w wysokości 177,09 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 137,63 zł obejmujące przejęte w drodze cesji odsetki wierzyciela pierwotnego od kwoty należności głównej oraz odsetki ustawowe naliczane przez powoda. Jednocześnie powód wyjaśnił, że dowodem na istnienie zobowiązania pozwanej jest wyciąg z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu oraz wymienione umowy cesji wierzytelności.

Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie nakazem zapłaty z dnia 31.12.2012 r. nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę wskazaną w pozwie oraz koszty procesu, a następnie nadał temu nakazowi klauzulę wykonalności.

Pozwana E. A. w dniu 8.11.2013 r. wniosła zażalenie na w/w postanowienie żądając pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności i podała na uzasadnienie, że nigdy nie była dłużnikiem strony powodowej, jak też nigdy nie powiadomiono jej o jakichkolwiek roszczeniach. ***(kl5)***

Pozwana wniosła również w w/w dniu sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty podając argumentację taką samą jak w zażaleniu, a nadto dodała, że o roszczeniach dowiedziała się dopiero od komornika w październiku 2013 r. **(kl6)**

Postanowieniem z dnia 9.01.2014 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności w/w nakazowi zapłaty, zaś postanowieniem z dnia 17.01.2014 r. stwierdził skuteczne wniesienie sprzeciwu i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Świdnicy.

Pismem z dnia 5.05.2014 r. Sąd Rejonowy w Świdnicy wezwał pełnomocnika strony powodowej do uzupełnienia braków formalnych pozwu, w tym do złożenia umowy zawartej z pozwaną opisaną w pozwie wraz z Regulaminem jej dotyczącym, wezwania do zapłaty skierowanego do pozwanej wraz dowodem jego doręczenia pozwanej, wypowiedzenia umowy, a także umów przelewu wierzytelności, o których mowa w pozwie wraz załącznikami do nich, z których będzie wynikało jaka kwota wierzytelności wobec pozwanej była przedmiotem tych umów, z jakiego tytułu i za jaki okres.

Pismem z dnia 27.05.2014 r. strona powoda uzupełniając braki podtrzymała jednocześnie żądanie pozwu oraz wniosła o zasądzenie kosztów procesu. Przedmiotowe żądanie strona powodowa uzasadniła tą samą argumentacją jak wskazana w pozwie wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zgłaszając wnioski dowodowe w postaci: umów cesji wierzytelności oraz wyciągu z ksiąg rachunkowych i ewidencji analitycznej strony powodowej.

W piśmie z dnia 27.05.2014 r. **(k. 71)** strona powodowa zwróciła się do Sądu o prolongatę terminu określonego jej do złożenia dokumentów określonych w powyższym piśmie Sądu z dnia 5.05.2014 r. podając, że zwróciła się do archiwum zewnętrznego o przesłanie tych dokumentów.

Pozwana nie stawiała się na rozprawę oraz nie złożyła żadnych dodatkowych wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8.05.2012 r. (...) S.A. z siedzibą w L. zawarł z (...) S.a. R.L. z siedzibą w L. umowę przelewu wierzytelności.

W dniu 25 maja 2012 r. (...) S.a.R.L. w L. zawarł ze stroną powodową umowę przelewu wierzytelności.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 8.05.2012 r. oraz z 25.05.2012 r. - k. - 65 i k. 67)

Sąd zważył:

Przy tak ustalonym stanie faktycznym powództwo nie mogło być uwzględnione.

Sąd zobowiązał stronę powodową do złożenia dokumentów opisanych szczegółowo w piśmie z dnia 5.05.2014 r. w określonym terminie, lecz strona ta, z przyczyn znanych tylko sobie, przedstawiła Sądowi jedynie umowy przelewu wierzytelności opisane wyżej. Podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Jeśli zatem strona powodowa twierdzi, że nabyła wierzytelność wobec pozwanej opisaną w pozwie, to winna udowodnić wszystkie fakty objęte treścią umowy nabycia wierzytelności. Tymczasem powód nie przedłożył podstawowego dokumentu, a to umowy cesji wierzytelności zawartej przez pierwotnego wierzyciela, czyli (...) C. sp. z o.o z (...) S.A., która wedle twierdzeń powoda stanowi o przelewie wierzytelności w stosunku do pozwanej. Skoro pozwana zarzuciła, że nie łączy jej z powodem żadne zobowiązania, o których mowa w pozwie, to - po myśli reguły z art. 6 kc - obowiązkiem powoda było udowodnienie, że pozwana zawarła z pierwotnym wierzycielem, tj. z (...) C. sp. z o.o umowę o świadczenie usług oraz, że wierzytelności wynikające z tej umowy wierzyciel ten scedował następnie na (...) S.A.

Sąd, przy braku powyższych dokumentów, nie miał możliwości obiektywnej weryfikacji twierdzeń powoda. Gdy zaś chodzi o ocenę dowodową wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego funduszu, to nie posiada on tej mocy.

Przywołać w tym miejscu należy wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, który w tezie do wyroku z dnia 15 lutego 2013 r., I ACa 284/13 wskazał, że oświadczenie funduszu inwestycyjnego li tylko potwierdzające istnienie wierzytelności i nabycie ich przez fundusz nie mieści się w kategorii dokumentów urzędowych wymienionych w art. 194 ustawy z 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i w konsekwencji nie może stanowić wystarczającej podstawy do wykazania przejścia uprawnień na następcę stosownie do art. 788 par. 1 kpc. Na poparcie tej tezy wskazać również należy **wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 11 lipca 2011 r.** (sygn. akt P 1/10) oraz stanowisko **Sądu Najwyższego** zawarte w uzasadnieniu uchwały z 7.10.2009 r., sygn. **III CZP 5/09**, wedle których **wyciągi z ksiąg rachunkowych funduszy inwestycyjnych nie korzystają z mocy dowodowej dokumentu urzędowego oraz wpis do tych ksiąg nie rodzi domniemania istnienia wierzytelności.**

Skoro strona powodowa nie udowodniła swojego roszczenia, to powództwo podlegało oddaleniu.